

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/294/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115219620
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5115219620.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, v právnej veci žalobcu: ROCKER - ZJK, s.r.o., so sídlom Ondreja Meszarosa 599, Varín, IČO: 36 434 809, právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovaným: 1/ V. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. M. XXX/X, M., 2/ V. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. M. XXX/X, M., 3/ W. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, D., všetci právne zastúpení: Mgr. Rastislav Otruba, advokát so sídlom Kvačalova 1227/55, Žilina, IČO: 46 974 245, o zaplatenie 24.134,45 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných 1/ až 3/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 2C/318/2015-127 zo dňa 13. marca 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovaným 1/ až 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovaným 1/ až 3/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 24.134,45 Eur a úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne z priznanej sumy od 14.11.2014 do zaplatenia. Žalovaným 1/ až 3/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia vo výške 100 %.

2. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že na okresnom súde v Žiline prebiehalo pod spisovou značkou 10Cb/211/2011 konanie vo veci žalobcu ROCKER - ZJK, s.r.o. proti žalovanému ROKER, s.r.o. o zaplatenie istiny 14.378,13 Eur s príslušenstvom (ďalej aj iba ako „konanie 10Cb“). Vo veci bol vydaný rozsudok, ktorým bola spoločnosti ROKER, s.r.o. uložená povinnosť zaplatiť spoločnosti ROCKER - ZJK, s.r.o. istinu spolu s úrokom z omeškania, trovy konania vo výške 862,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.864,07 Eur. Z trestného spisu vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 3T/117/2014 okresný súd zistil, že terajší žalovaní 1/, 2/ a 3/ boli uznaní za vinných z prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, a to trestným rozkazom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.11.2014. Poškodená strana, terajší žalobca, bol s nárokmi na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Podstatou spáchaného prečinu bola skutočnosť, že podnikateľský subjekt ROKER, s.r.o. zastúpený žalovaným 3/ W. H. vystavil objednávku pre zhotoviteľa spoločnosť ROCKER - ZJK, s.r.o. (žalobcu) na rezanie železobetónových otvorov na stavbe Hrad Žilina. Po vykonaní objednaných prác zhotoviteľ vystavil pre objednávateľa faktúru na sumu 14.378,13 Eur, ktorá však nebola riadne uhradená. Dlužník ROKER, s.r.o. svoj záväzok voči žalobcovi neuhradil, bol na neho vyhlásený konkurz, čím spôsobil žalobcovi škodu vo výške istiny priznanej 14.378,13 Eur, ktorá mu bola priznaná v konaní 10Cb. Konateľmi spoločnosti ROKER, s.r.o.

boli V. H., neskôr V. H., následne W. H. a Ing. V. R.. Okresný súd ako nedôvodnú vyhodnotil námietku žalovaných, že konanie 10Cb tvorí procesnú prekážku veci rozhodnutej, pre ktorú nemôže súd vydať rozhodnutie v prejednávanej veci. Uviedol, že konanie, na ktoré poukazujú žalovaní nie je totožným s prejednanou vecou, nakoľko nepochybne sa vec týka odlišných subjektov na strane žalovaných. V súdnej veci sú to žalovaní 1/ až 3/ a vo veci, na ktorú títo poukazujú bol žalovaným subjekt ROKER, s.r.o.. Tiež nebola splnená podmienka totožnosti predmetu konania. V predchádzajúcej veci išlo o nezaplatenie ceny za vykonanie diela, v súdnej veci si žalobca uplatňuje náhradu škody spôsobenú trestným činom.

3. Žalovanými vznesenú námietku premlčania okresný súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Uviedol, že žalobca ako poškodený si riadne a včas uplatnil náhradu škody spôsobenú v trestnom konaní, ktoré bolo vedené voči žalovaným 1/ až 3/. V priebehu tohto konania premlčacia lehota bola prerušená a neplynula. Po skončení konania žalobca riadne pokračoval a uplatňoval svoju pohľadávku v civilnom konaní, preto mu lehota na uplatnenie nároku neuplynula.

4. Čo sa týka výšky uplatneného nároku okresný súd mal preukázané, že časť istiny pozostávajúca zo sumy 14.378,13 Eur a sumy 6.207,81 Eur je nárok, ktorý bol žalobcovi priznaný v konaní pred Okresným súdom Žilina vedeným pod sp. zn. 10Cb/211/2011, suma 1.864,07 Eur predstavuje trovy právneho zastúpenia vynaložené na súdne vymáhanie pohľadávky v uvedenom konaní a suma 862,50 Eur je zaplatený súdny poplatok v tomto konaní, suma 821,94 Eur sú trovy právneho zastúpenia, ktoré vynaložil žalobca v trestnom konaní vedenom voči žalovaným.

5. Okresný súd na takto zistený skutkový stav aplikoval ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 442 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka. Ustálil, že v príčinnej súvislosti s trestným činom žalovaných 1/ až 3/ došlo ku škode tým, že žalobca ako veriteľ spoločnosti ROKER, s.r.o. si nemohol uspokojiť svoju pohľadávku z majetku tejto spoločnosti, ktorá sa v dôsledku postúpenia svojich pohľadávok dostala do platobnej neschopnosti. V rámci trestného konania bolo nepochybne preukázané, že žalovaný 1/ uzatvoril zmluvu o postúpení pohľadávky s postupníkom, ktorému postúpil svoje pohľadávky voči svojim dlžníkom a znemožnil tak uspokojenie pohľadávky žalobcu. Okresný súd nevykonal dokazovanie zabezpečením listiny preukazujúcej úhradu trov právneho zastúpenia žalobcom jeho právneho zástupcu v trestnom konaní. Uviedol, že právny zástupca žalovaných až na pojednávaní pred vynesení uznesenia o skončení dokazovania podal takýto návrh. Z jeho predchádzajúcich písomných vyjadrení nevyplýva, že by rozporoval zaplatenie trov žalobcom za právne služby, ktoré mu boli poskytnuté v trestnom konaní. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v celom rozsahu úspešný priznal nárok na ich náhradu voči žalovaným 1/ až 3/.

6. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní 1/ až 3/ a žiadali napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedli, že o predmete sporu už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 10Cb/211/2011. V súdnej veci sa súd tiež nezaoberal ich námietkami, ktoré sa týkali výšky spôsobenej škody, ktorá údajne mala žalovanému vzniknúť neuhradením faktúry č. 2010/001. Opätovne zdôraznili, že práce, ktoré boli predmetom tejto faktúry mali byť odsúhlasené formou pracovných listov. V pripojenom trestnom spise sa nachádza 11 pracovných listov, z ktorých je potvrdených len 5. Keďže okresný súd sa nedostatočne zaoberal vznesenou námietkou neoprávnenej fakturácie, nesprávne určil výšku nároku uplatneného žalobcom. Ďalej poukazovali na nesprávne vyhodnotenie premlčania okresným súdom. Uviedli, že žalobca si v trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody podaním zo dňa 13.09.2012. Splatnosť faktúry č. 2010/001 bola určená na deň 26.01.2010, teda od 27.01.2010 do 12.09.2012 plynula premlčacia doba nároku. Za vinných boli uznaní rozsudkom Okresného súdu Žilina, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.11.2014. Žalobca si však bezodkladne po právoplatnosti rozsudku neuplatnil nárok na súde, tento si uplatnil až 30.06.2015, čo malo za následok pokračovanie plynutia premlčacej doby. časový horizont od 14.11.2014 do 29.06.2015 je potrebné pripočítať k plynutiu premlčacej doby. Spočítaním časového úseku od 27.01.2010 do 12.09.2012 spolu s časovým úsekom od 14.11.2014 do 29.06.2015 je časový úsek dlhší ako 3 roky, čo má za následok premlčanie uplatneného nároku vyplývajúceho z neuhradenej faktúry č. 2010/001. Uvedené skutočnosti neboli súdom zohľadnené, a to aj napriek uplatnenej námietke premlčania.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvádzaných v odvolaní (§ 379 a § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Žalovaní namietali nedostatok procesných podmienok konania, a to, že o predmetnom nároku už bolo právoplatne rozhodnuté. Okresný súd sa touto námietkou žalovaných v dostatočnom rozsahu zaoberal a správne konštatoval, že v súdnej veci nie je nedostatok podmienky konania spočívajúci v prekážke veci rozhodnutej.

9. Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

10. Uvedené zákonné ustanovenie vyjadruje ústavnoprávnu zásadu „nikdy nie dvakrát o tej istej veci“. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex officio. Táto prekážka je vymedzená dvoma kritériami, a to totožnosťou osôb (sporových strán) a totožnosťou predmetu konania.

11. Vo veci vedenej na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 10Cb/211/2011 boli stranami sporu (resp. účastníkmi konania podľa predchádzajúcej procesnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku) žalobca spoločnosť ROCKER - ZJK, s.r.o. a žalovaný spoločnosť ROKER, s.r.o.. Predmetom konania bol nárok na zaplatenie ceny zo zmluvy o dielo.

12. V súdnej veci na strane žalovaných vystupujú odlišné subjekty od spoločnosti ROKER, s.r.o.. Skutočnosť, že žalovaní 1/ až 3/ vystupovali ako štatutárne orgány spoločnosti ROKER, s.r.o. nič nemení na tom, že ide o odlišné právne subjekty. Právnym subjektom je každá osoba, ktorú právo uznáva za osobu v právnom zmysle slova. Toto uznanie sa viaže na priznanie právnych vlastností, ktoré nazývame jednak spôsobilosť na práva a povinnosti a jednak spôsobilosť na právne úkony. Právny poriadok priznáva práva a povinnosti nielen prirodzeným (fyzickým) osobám, ale aj vykonštruovaným spoločenským útvarom. Takéto spoločenské útvary ako celky sú spôsobilé v medziach ustanovených právnym poriadkom mať práva a povinnosti, teda majú právnu subjektivitu ako fyzické osoby. Medzi pojmové znaky právnických osôb patrí tzv. vlastná právna subjektivita, ktorá nie je totožná so subjektivitou ani so súhrnom subjektivity jej členov. Právnická osoba tvorí celkom inú, samostatnú osobu, než sú osoby, ktoré sú v nej združené. Preto právnická osoba môže nadobúdať a mať oprávnenia a povinnosti, pričom tieto oprávnenia a povinnosti nie sú oprávneniami a povinnosťami jej členov. Právnické osoby charakterizuje tzv. personálny substrát, ktorý tvorí obvykle ľudská náplň (niekedy ide o sprostredkovanú ľudskú náplň, ju tvoria iné právnické osoby), avšak ľudia, ktorí tvoria právnickú osobu, sú samostatnými subjektmi práv a povinností a nie sú totožní s právnickou osobou, ktorú vytvárajú. Môžu mať totožné záujmy so záujmami právnickej osoby, v mene ktorej konajú, ale majú vlastnú subjektivitu odlišnú od subjektivity právnickej osoby.

13. Preto, ak stranou sporu v konaní vedenej pod sp. zn. 10Cb/211/2011 bola právnická osoba spoločnosť ROKER, s.r.o., ktorej konateľmi boli žalovaní v rade 1/ až 3/, nejde o totožný subjekt konania so súdenou vecou, kde sú priamo ako žalovaní označení V. H., V. H. a W. H..

14. Okrem toho, že neexistuje totožnosť subjektov s predmetným konaním 10Cb, nie je tu ani totožnosť s nárokom, ktorý si uplatňuje žalobca v tomto konaní. Nárok, ktorý si uplatňuje v súdnej veci vychádza z iného právneho dôvodu, a to zo zodpovednosti za škodu a vyplýva aj z iného skutkového stavu. V konaní 10Cb si žalobca uplatňoval nárok titulom plnenia zo zmluvy o dielo, v súdnej veci išlo o nárok titulom náhrady škody. Žalobca tu tvrdil protiprávne konanie žalovaných, na základe ktorých mu vznikla škoda z dôvodu, že nemohol uspokojiť judikovanú pohľadávku z majetku svojho dlžníka spoločnosti ROKER, s.r.o.. Žalovaní ako štatutárne orgány tohto subjektu robili úkony, ktorými zbavovali tento subjekt majetku, na základe čoho potom došlo k vyhláseniu konkurzu na tento subjekt a jeho následnému zániku.

15. Krajský súd nepovažoval za dôvodnú ani ďalšiu odvolaciu námietku žalovaných, podľa ktorých sa dostatočným spôsobom nezaoberal okresný súd ich tvrdeniami o výške spôsobenej škody.

16. Okresný súd správne vychádzal z rozsudku, ktorý bol vydaný v konaní 10Cb, v ktorom bol riešený nárok žalobcu na zaplatenie sumy 14.378,13 Eur s príslušenstvom voči spoločnosti ROKER, s.r.o.. V tomto konaní okresný súd vydal rozsudok, ktorým bolo žalobe vyhovené a tento rozsudok nadobudol aj právoplatnosť. Preskúmanie správnosti sumy priznanej právoplatným rozhodnutím nebolo v kompetencii súdu prvej inštancie vzhľadom na nárok uplatnený v prejednávanej veci. V tomto konaní sa zaoberal posúdením, či žalobcom tvrdené protiprávne konanie žalovaných malo za následok nemožnosť uspokojenia takto judikovaného nároku žalobcu voči spoločnosti ROKER, s.r.o.. Námiety týkajúce sa dôvodnosti nároku na zaplatenie tejto sumy 14.378,13 Eur boli riešené v rámci predchádzajúceho konania 10Cb. Žalobca netvrdí a ani neuplatňuje nárok na zaplatenie tejto sumy z titulu zmluvného dojednania a plnenia zmluvných povinností.

17. Pokiaľ ide o žalovanými namietané nesprávne posúdenie premlčacej doby ani túto ich námietku nepovažuje odvolací súd za opodstatnenú. Primárne považuje za nutné zdôrazniť, že nárok, ktorý si žalobca v konaní uplatňuje je náhrada škody. Ustanovenie § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka upravuje začiatok plynutia ako objektívnej tak aj subjektívnej premlčacej doby v prípade uplatnenia nároku na náhradu škody. Začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je viazaný na udalosť, z ktorej škoda vznikla. Pojem udalosti, z ktorej škoda vznikla, zahŕňa nielen právne kvalifikovanú udalosť, ktorá viedla ku škode, ale aj vznik samotnej škody. Udalosťou, ktorá viedla ku škode, podľa tvrdenia žalobcu bola nemožnosť uspokojenia jeho judikovanej pohľadávky od spoločnosti ROKER, s.r.o. pre správanie sa žalovaných, ktorí právnymi úkonmi spôsobili zmenšenie majetku tejto spoločnosti a jej následný zánik výmazom z obchodného registra po vyhlásení konkurzu na túto spoločnosť. Nemožno preto viazať začiatok plynutia premlčacej doby na náhradu škody k splatnosti faktúry, ktorú vystavil žalobca spoločnosti ROKER, s.r.o. a ktorej úhrady sa domáhal v konaní 10Cb.

18. Na základe uvedených skutočností krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovi ako úspešnému v odvolacom konaní priznal voči žalovaným v rade 1/ až 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

20. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné

uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)